

Oana Stoica

Argument

Sunt critic de teatru de peste 20 ani, jurnalist cultural de aproape 30 ani. Scriu constant la Dilema (din 2010) și Scena9 (din 2018). Am colaborări punctuale cu alte publicații din țară și din străinătate. Mă interesează teatrul din România într-un context mai larg, european și global, prin modul în care se conectează (sau nu) cu idei, concepte, tendințe și (acum) acțiuni de rezistență în fața unei lumi haotice care redescoperă autocrația și pentru care cultura poate fi un instrument de manipulare, nu un mijloc de dezvoltare a umanității.

Uniter este o instituție - chiar dacă nu are acest titlu - care și-a dovedit în timp dinamismul, forța și creativitatea. Cred că una dintre calitățile sale esențiale este rezistența în fața fluctuațiilor politice. De asemenea, activitatea sa, chestionabilă, dar indubitabilă, atrage admirație din partea altor bresle creative.

Uniter traversează, ca noi toți, timpuri tensionate, care necesită adaptări rapide la realități complexe. Senatul Uniter are / va avea de lucru în flexibilizarea, adaptarea și actualizarea instituției - mă încăpățânez să o numesc așa - la timpurile moderne, conflictuale, în care arta devine o formă de rezistență în fața autocrației și de susținere a umanismului. Uniter trebuie să navigheze printr-o criză economică sălbatică, în care cultura nu este obiectiv de susținut și investit, ci cel mult, canal de propagandă. Cred că Uniter trebuie să funcționeze ca o platformă de solidarizare a breslei și ca voce a ei în relațiile cu puterea. Solidarizarea este un cuvânt ușor de folosit, dar greu de pus în practică. De cele mai multe ori, solidaritatea a fost invocată, dar când a trebuit probată concret, am eșuat cu toții. Cred că trebuie să depășim această etapă a pulverizărilor din motive subiective și ne concentrăm pe interesele comune, pe apărarea teatrului și a breslei în fața unei puteri tot mai dezinteresate de cultură și educație, implicit și de finanțarea lor. Așa că primul meu obiectiv este să fiu parte activă și constructivă din acest demers de coagulare a unei voci a teatrului prin Uniter.

Programele Uniter, în special premiile și Festivalul Național de Teatru, au fost de multe ori comentate și combătute, inclusiv de mine. Cred că ele trebuie să continue să se transforme în acord cu timpurile și că mai este loc de reformă. Mă voi implica în reimaginarea acestor programe pentru ca ele să reflecte peisajul teatral de azi.

Mai cred că breasla va trebui să genereze și adopte niște norme etice. Propun o cartă etică, așa cum este în teatrul britanic, care să prezintă succint, în câteva puncte, principii morale la care să aderăm cu toții pentru o igienizare a relațiilor de muncă din teatru. Va fi, probabil, cel mai incendiar și greu de adoptat punct din programul meu, dar dacă vrem o lume teatrală onestă și relații de muncă profesioniste, el este absolut necesar. Și alții au trecut prin asta (nu

doar teatrul britanic invocat mai înainte) și au supraviețuit. Ba mai mult, munca creativă a devenit mai puțin generatoare de abuzuri și depresii.

Am relațiile necesare pentru a angaja colaborări internaționale. Realizarea unor coproducții internaționale și integrarea în rețele culturale europene sunt elemente esențiale care ar trebui să facă parte din structura unor programe, inclusiv sau mai ales FNT. Cred că pot avea un cuvânt - și mai mult decât atât - important de spus și eficient în acest sens.

Candidez pentru Senatul Uniter pentru că sper să fiu parte dintr-o schimbare, începută deja, dar care trebuie continuată, și pentru că cred că instituția are nevoie acum de toate forțele ca să reziste. Nu ea în sine, ci noi, breasla, prin acest organ de reprezentare, coagulare, activare și comunicare. Păstrând ce-i bun, să mergem mai departe.

Stoica Oana
25/09/2026 13:32:32 UTC+02